

Røde: Min Bemærkning skal kun gælde det Forhold, som jeg fremdrog før, og som den højtærede Formand mente skulde behandles her efter Ændringsforslagene. Den højtærede Justitsminister sagde, at det var klart, at Militærafdelinger vilde vise tilbørlig Hensynsfuldhed. Ja, det maa man haabe. Men det, som Loven nu udtrykkelig siger, er, at Bestemmelsen i § 8 om, at der skal vises tilbørlig Hensynsfuldhed overfor Ligtog, ikke gælder for Troppeafdelinger. Det er dog en aldeles urimelig Maade at affatte Loven paa at sige, at denne selvfølgelige Bestemmelse ikke gælder for Militærafdelinger. Jeg beklager meget, at jeg ved anden Behandling har ladet mig nøje med at gøre opmærksom paa det; men jeg er gaaet ud fra som en Selvfølge, at man ikke behøvede at nævne det her fra Talerstolen, for at det skulde blive rettet. Det var nemlig den letteste Ting af Verden, det kunde ske blot ved at ændre § 23, saa at den kom til at lyde saaledes: Bestemmelserne i §§ 3, 5, 7 og 8, 1ste Stykke, finder ikke Anvendelse paa Troppeafdelinger. Saa havde man undgaaet den Urimelighed, det er, at Loven udtrykkelig siger, at denne Bestemmelse, som er selvfølgelig, ikke gælder for Troppeafdelinger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget; (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 104 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Beslutning om Godkendelse af Opgørelsen over de Beløb, som Københavns Frihavns-Aktieselskab i Aaret 1922 har anvendt til Anlæg i Frihavnen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4998).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Forslaget til Beslutning sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Forslag til Beslutning (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 105 Stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet Landstingets Formand Meddelelse om denne Vedtagelse.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af tredje Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1923 til 31. Marts 1924.

Forhandlingen genoptoges.

Undervisningsministeren (Appel): Jeg skal tillade mig at svare kort paa de Henvendelser, der blev rettet til mig under Debatten i Gaar. Der er til Ændringsforslag Nr. 532 stillet et Underændringsforslag af Finansudvalget, hvorved man nedsætter den foreslaaede Forhøjelse paa 13 000 Kr. til Inspektionsrejser ved Gymnasierne. Den ærede Ordfører nævnte i Gaar, at der i Virkeligheden kun er Tale om at ansætte denne Bevilling saaledes, at den svarer til Forbruget. Jeg kan oplyse, at i 1919—20 brugtes der paa denne Konto 17 272 Kr., i 1920—21 22 223 Kr. og i 1921—22 22 231 Kr. Man vil deraf se, at den Bevilling paa 8 500 Kr., der hidtil har staaet paa Finansloven, ikke slaar til. Nu forstod jeg i Gaar den ærede Ordfører saaledes, at Hensigten med Underændringsforslaget ikke var den at indskrænke Beløbet til 8 500 Kr. plus de 3 000 Kr., der er overført fra Indenrigsministeriets Budget, men at Hensigten med Underændringsforslaget var, at man vilde henstille til Ministeriet om muligt at forsaarsage, at denne Udgift i det kommende Aar gik noget ned. Jeg har i den Anledning forhandlet med Undervisningsinspektøren om Sagen, men han hævder, at som Forholdene er tilrettelagt med Hensyn til Eksaminer ved vore Gymnasier, er det i høj Grad ønskeligt, at den Inspektion, som han og hans Hjælpere kan udføre, ikke indskrænkes, idet han mener, at den betyder meget for Skolens sikre Gang og med Hensyn til den Vejledning, der kan gives de unge Lærere i Retning af, at den Aars karakter, som Skolen skal give, og som tæller med til Eksamen, bliver fuldt betryggende. Jeg kan derfor ikke andet end nævne overfor Udvalget, at naar jeg kan gaa med til dette Underændringsforslag, er det under Forudsætning af, at jeg har opfattet den ærede Ordfører rigtigt, naar jeg har opfattet ham saaledes, at Bevillingen just ikke skal ændres til de 8 500 Kr. plus de 3 000 Kr.